

30 marca 1928 r.

B 64 h 15/100

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 7155.

Kl. 20 f 6.

Société Nouvelle des Établissements Decauville Aîné
(Paryż, Francja).

Przyrząd do samoczynnego wyrównywania zużycia drążków hamulców.

Zgłoszono 10 maja 1926 r.

Udzielono 14 marca 1927 r.

Pierwszeństwo: 11 maja 1925 r. (Francja).

Wynalazek niniejszy dotyczy przyrządu do samoczynnego wyrównywania zużycia drążków hamulców wagonów lub innych wozów w chwili, gdy, wskutek zużycia, drążki te wydłużają się lub posiadają zbyt znaczny luz.

Na rysunku uwidoczniony jest przyrząd wykonania wynalazku.

Na rysunku tym fig. 1 przedstawia widok schematyczny układu drążków hamulcowych i przyrządu do regulowania ich długości; fig. 2 — przekrój pionowy przyrządu wzdłuż jego osi, a fig. 3 i 4 uwidoczniają widoki szczegółów przyrządu.

Na fig. 1 przyrząd według wynalazku umieszczony jest pomiędzy cylindrem 1 i dźwignią 2. Przyrząd ma za zadanie od-

suwanie tłoka hamulcowego od punktu 3 dźwigni 2 i to w chwili, gdy, wskutek zużycia, drążki zbyt się wydłużą. Przyrząd powyższy (fig. 2) posiada skrzynkę 4 zamocowaną z jednej strony z trzonem 5 tłoka hamulcowego, a z drugiej strony z tuleją 6 nagwintowaną wewnątrz i tworzącą piastę zębatego koła śrubowego 7. Do tulei 6 może wkręcać się koniec nagwintowany 8 drążka 9, połączonego przegubowo z pierwszym prętem 10 układu drążków hamulcowych. Do przestrzeni 11 skrzynki 4 może wsuwać się swobodnie koniec śruby 8. Do podwozia wozu hamowanego przymocowany jest wspornik 12, zaopatrzony w zapadkę 13 osadzoną na osi 14. Zapadka 13 (fig. 3) może zaczepiać

o zęby koła śrubowego 7, przyczem przytrzymywana jest przez sprężynę 15, mając jednocześnie ruchy ograniczone zapomocą oporka 16.

Przyrząd działa w sposób następujący: gdy urządzenie hamulcowe jest nastawione prawidłowo, to przyrząd według wynalazku będąc w stanie spoczynku, znajduje się w położeniu przedstawionem na fig. 2, w czasie zaś normalnego działania hamulca całość przyrządu przesuwana się poziomo na odległość mało co mniejszą od szerokości e koła śrubowego 7. Podczas tego ruchu zapadka 13, prowadzona przez zęby koła 7, przesuwana się względem tego koła (fig. 4) z położenia 13a do położenia 13b. Jeżeli więc przesunięcie to jest mniejsze od szerokości e koła 7, to zapadka 13, po dojściu do swego skrajnego położenia, przytrzymywana jest przez krawędź zęba 17 tak, iż podczas odhamowywania powraca (poruszając się w kierunku przeciwnym) do swego poprzedniego położenia. Jeżeli jednak wskutek zużycia nastąpi pewien luz pomiędzy drążkami hamulcowymi, wówczas przesunięcie urządzenia jest większe, wskutek czego zapadka 13 przesuwana się poza krawędź zęba 17 i pod wpływem własnego ciężaru i działania sprężyny 15 przechodzi do położenia 13c, przyczem podziałka zębów koła śrubowego 7 jest tak dobrana, aby zapadka 13, zatrzymana przez oporek 16 w położeniu 13c, znalazła się akurat nawprost odstępu, czyli wgłębienia, oddzielającego poszczególne zęby koła śrubowego. Podczas następującego potem odhamowywania, zapadka 13 przesuwana się wzdłuż tego drugiego odstępu pomiędzy zębami, a ponieważ jest nadal przytrzymywana przez oporek 16, więc nie może obracać się sama dalej, lecz obraca koło 7. Wskutek obrócenia się koła 7, śruba 8 wysuwa się na pewną wielkość ze

skrzynki 4, co powoduje pewne wydłużenie wyrównyujące drążków hamulcowych.

Wynalazek nie ogranicza się do ustroju powyżej opisanego i przedstawionego na rysunku jedynie jako przykład, a przyrząd niniejszy można oczywiście zastosować również w urządzeniach hamulcowych innego rodzaju.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Przyrząd do samoczynnego wyrównywania zużycia drążków hamulców wagonów lub innych wozów, znamieny tem, że składa się ze śruby (8) i naśrubka (7), łączących dwie sąsiednie części (5, 9) urządzenia hamulcowego, przyczem naśrubek (7) zaopatrzony jest z zewnątrz w zęby śrubowe, współdziałające z zapadką (13), osadzoną wahlwie we wsporniku nieruchomym (12) tak, iż zapadka ta może obrócić w pewnym stopniu naśrubek (7) i przez to posunąć śrubę (8) w chwili, gdy przesunięcie drążków hamulcowych przekroczy pewną określoną wielkość.

2. Przyrząd według zastrz. 1, znamieny tem, że długość naśrubka (7) jest nieco większa od długości zwykłego przesunięcia drążków hamulcowych, przyczem podziałka uzębienia zewnętrznego tego naśrubka (7) i największe możliwe pokręcenie zapadki (13) są tak dobrane, aby zapadka (13) opuszczając jeden z zębów wymienionego uzębienia, opadała do poziomu odstępu pomiędzy dwoma następnymi zębami.

Société Nouvelle des
Établissements
Decauville Aîné.
Zastępca: M. Skrzypkowski.
rzecznik patentowy.

Fig. 1

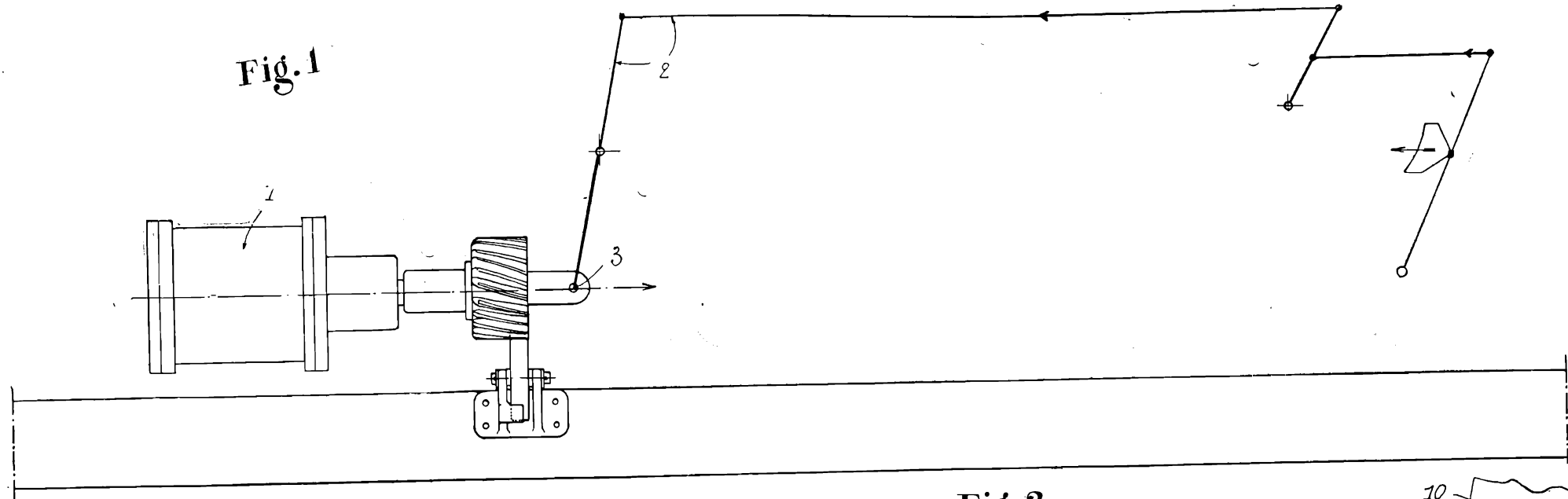

Fig. 3

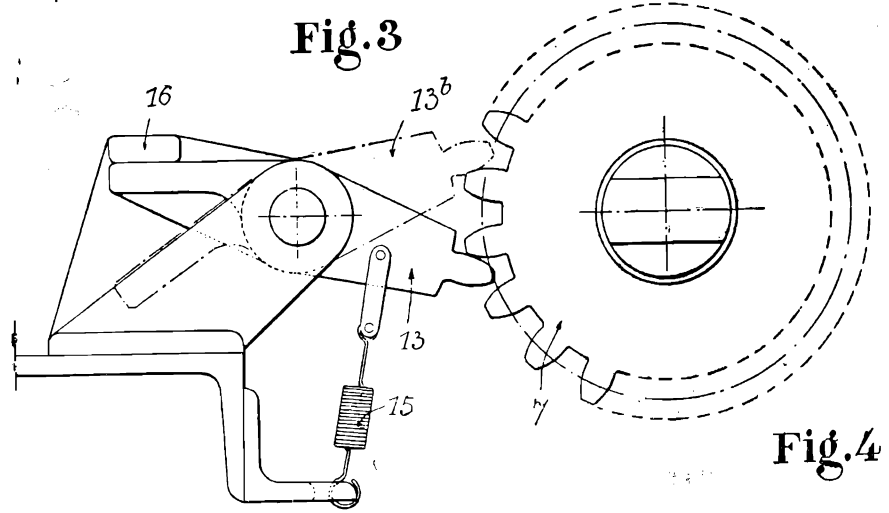

Fig. 2

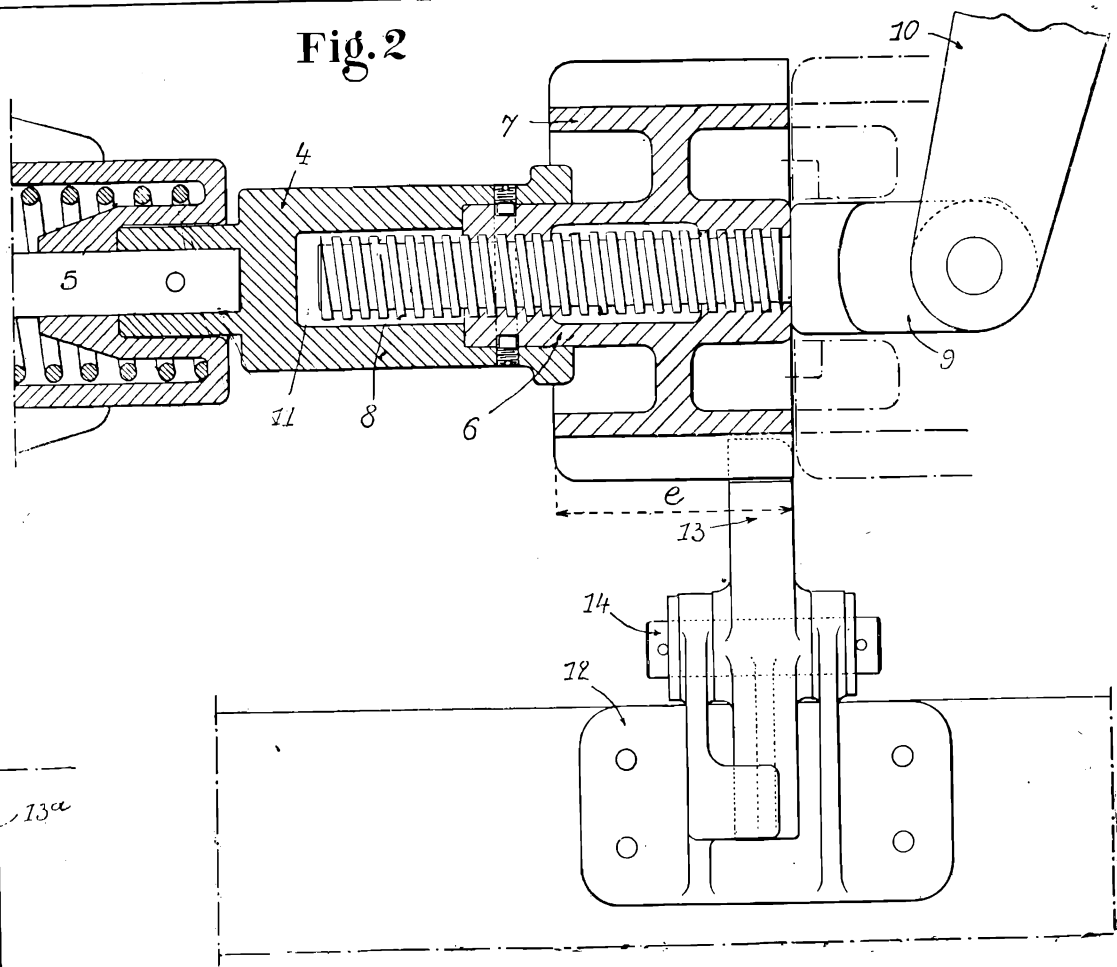

Fig. 4

